

Wm. Hamerschlag-ův NOVÝ STORE!

320 Na třetí ul. od prot. B. & M. nádraží. ... punoeh, viněných 1 bavlněných, spodní košile, viněné šepce, sukne, kalhoty, hedvábné šátky.

Corn Exchange! ČESKÝ HOSTINEC!

roh 13. a Harney ulice. Uprostřední zvlášť, že máme velikou zásobu.

Likérů a kořalek

všeho druhu, jemných, vyčištěných i laciných, které prodávám na galony tak lacině a sňky i laciněji než ve velkoobchodech. Kdo si přeje koupit na kvarty neb galony z drobné té která kůže, nechť ji u mne skouše a převede si.

K bajně navštěvte zve W. Kníždíl.

AUGUSTUS WEISS

Jednatel pojistovny. Zastupuje následující společnosti: Le. Unionace a Pacific, kapitál \$2,000,000.

Wittigova pivnice.

ED. WITTIG, majitel. Farnham ul. mezi 10&11. Kůzelnický, kulečnický a biliární.

PETR MATZA

ČESKÝ. Barvíř a natěrač. Hotoví velkou práci natěračskou, ta ko barvené domy atp.

Nejlepší a nejlevnější GROCERIE

PRODÁVÁ Geo. Schmid, na rohu 13 a Howard ul. OMAHA, NEB.

Čechův domov!

Nejstarší a nejlépe udržovaný ČESKÝ HOSTINEC v Omaha, Neb.

Václav Kučera

roh 13 a Leavenworth ul. Všechní domácí i cestující hosté budou vždy co nejlépe všemi nápoji, pokrmy i posteli obslouženi.

NEJVĚTŠÍ český hostinec

Stravní dům V OMAHA, NEB. JOSEF KAVAN

HOTEL GARNI.

ED. KREISSMAN, hostinský. Desátá ulice, - Omaha, Neb. Naproti U. P. nádraží.

Tajný sňatek.

Román od Waltera Scotta. Oddělení druhé. KAPITOLA XIV.

"Hleďte!" zvolal Leicester vzhledem se na loď a chopil se dřevy na stočku ležící; "zahájte teď myšlenky tak daleko! Soud bys nechtěl spáchat vraždu?"

"Za toho mne máte, pane?" tácal se Varney kráse se usmávajíc jako nevinně obtahovaný. "Nechtěl jsem říci, co by tak strašně podlézání zabuzovalo. Právě jsem toliko, že hraběnka jest chovena; a jakkoliv jest láčna a milovává hudbu, přece nebudu si Vaše Mléčat domněvat, že jest nemorální. Ona může směřiti, jako každý jiný, a pak ráčíte býti opět oschoben."

"Dost! dost!" zvolal Leicester; "ani slova již o tom!" "Dobrou noc tedy, mylordě," pravil Varney, stávk se, jako by to považoval za pokynuti, že se vztáhli k němu, ale Leicesterův hlas jej podržel.

"Tak mi neukloníte, blázne," pravil; "tuhle, že ti rytířství hlavy pomáto; přinej se, mluvte o nemorálních, jako o věcech, jež se přihoditi mají."

"Mylordě! dlouho at říje krásk chot?" vece Varney, "ale ani vaše láska, ani moje pšání nemohou ji nesmrtelnost utěditi. Dějť bžh, aby dlouho žila a šťastnou jsouc vás obklozovala. Nena- hlám si ale, proč byste se při všem tom nemohl státi kráskem Anglie."

"Nyní jsi ale již úplně poslyl emyř. Varney! zvolal Leicester. "Jen kdybych se stal tak jistě majetníkem některého svobodného statku," odvětil Varney; "což ne máme příkladů o tom, jak v jiných zemích uzavírají se sňatky na levou ruku mezi osobami různých stavů, a že sňatek takový manželé nepřekážá, aby později ve- mel v sňatek a nevěstou stavu svého přiměřeněji?"

"Ano, slyšel jsem o takových poměrech v Německu," pravil Leicester. "A nejudnější doktoři cizích vysokých škol ospravedlňují takové počinání důkazy ze starého zákona," doložil Varney; "a konečně, kde jest tu jaké bezpráví? Kráské družce, kterou jste si u příměně zamiloval, věnujete tajně hodiny k pobavení a rozkoši, po- věst její jest zachována, svědomí její může klidně dřímati. Jste zá- možný, abyste všechny královsky zaopatřil, kdyby vám bžh potom- ků polehnal. Mezitím můžete Alžbětu věnovati desetkrát tolik času a tisíckrát tolik něžnosti, co don Filip Španělský její sestře Marii; a přec ráčíte dobře vědět, jak horoucně jej přes všecko jeho chladnost a nevkřímavost mi- lovala. K poměru takovému není více potřeb než obrátěného ja- zyku a smělého čela, abyste svou Eleonoru a svou krásnou Rosamundu dosti vzdáleně od sebe dr- žel. Ponechte mi, abych vystavěl skryš, do níž nejšťárnivější králov- na cestu nenajde."

Leicester chvíli mlčel, pak pravil s povzdechem: "To nelze provést! — Dobrou noc, pane Ri- charde Varney — avšak počkejte — neuhodli byste, proč Trossilian v tak nechalém oděvu před krá- lovnou se objevil? Tuším, že chtěl její jemné srdce pohnouti, předsta- vit se co věrný milenec, jenž opu- štěn byv svou kráskou v šlenost upadává."

Varney odvětil s jizlivým úsmě- chem, že pochybuje, že by takové- ho cos bylo Trossilianovi v hlavě vězelo.

Nemám úmysl více mu škoditi, než potřebí. Zatím jej hodlivě střež. Vámi tomu ubytoval jsem jej právě v Meryynově věži," pravil Varney, "kdež jej bystře oko mé- ho sluhu Michala Lambourne, kterého jsem byl Vašemu Vyché- stvu předstávil, hodlivě střež."

"Vašemu Vychéstvu," opakoval Leicester, "co tím míníte?" "Račte odpustit, mylordě, vy- klouzlo mi to tak bezvědomě, a pře- to tak přirozeně zů, že to odvolá- ti nemohu."

"Tě vlastně pověděl ti hlavu pukačto; nově sláva tak opouje jak nové víno." "Kde by Vaše Vychéstnost hravě již se skloněnosti tak mírně- mohla?" pšoval Varney, a dav lordovi dobrou noc vztáhl se.

Natou, abychom se nyní do vě- že Meryynovy vrátili, kde nešťas- tná hraběnka s Leicesterem v kom- natě ži včasně svém žlela, snažíc se po nějaký čas nejistota a na- trpělivost svou opanovati. Vědě- la, že při smutku toho dne lesky- las uplyne, než se dopie do rukou Leicesterových dostane, a pak že jí bude ještě dlouho čekati, než Leicester chvilku nalezne, kde se bude mezi od královy vztáti, aby jí v tajněm obydlí jejím na- věstvil.

"Nebudu jej před večerem ote- kávat," pravila si, "nemohu se od svého královského hosta vztáti, ani tenkrát se, aby mne spatřil. Vím, že přijde, jak mu jen bude lze, ale nechci jej před večerem očeká- vati."

A přece jej neustále očekávala; a jakkoliv se snažila převěřditi sebe, že jej neotekává, přece ka- ždému nejmenšímu šustotu neb kroku naslouchala, a který z nich zřel ji jako rychlé kroky Leice- stra, po schodech v náruč její spě- chajícího.

Těsně unavení, které Emma dosud dčila, spojené s důvěrným rozvílením, pocházejícím z trapné nejistoty, počalo pojednou na její čirý tak prudce působiti, že se obávala, že jí nebude lze v nastá- vající době se opanovati. Ačkoli- v přiléhavěm vychování rozmanzela, byla přece mocného ducha a silného těla, jež při ho- nebných zábahách oteových nesmr- ně otužila. — Sebrala tudíž velko- ré tělesné a duševní síly a vědo- ma jí jsouc, že jen na vlastní du- chupřítomnosti vše záleží, modřila se za zdar a vytrvalost a umínila si že nepodá se žádné slabosti.

Když ale zazněl veliký zvon na zámecké věži Caesarově nepříliš daleko od věže Meryynovy, ozna- muje příchod královy do Kenil- worthu, tu působily zvuky jeho tak ostře na její rozechvělé čiré sluchové, že se sotva přemohla, aby při každém udeření nevzkřik- la. Když pak brzo na to byl pokojik pojednou ozáčen světlem ohňostrojí, z nichž některé jako hvězdy jedna nad druhou se po- vznášely, jiné opět jako světlušky v povětří poletovaly, tu zdálo se se hraběnku, jako by každá prska- vka veškerý svůj oheň proti ní vysyřala. Optěla se však proti takovým fantastickým hrázám, a nutila se vsáti, aby se mohla dí- vati z okna na různé ty zjevky, které by se byly jindy nejzajímavější- mi zdály.

Mohutné, bohatě ozdobené věže hradu byly buď uměle osvětleny ohňostrojí všeho druhu neb zahle- ny ve světly kouř. Hladina je- zerní leskla se jako roztažené žle- zo, mezi tím co četné prskavky se vznášely, prskaly a prskajíce opět mizely, jako by tolikrát ohnivých dráků po hořícím jezere se proh- nělo.

I Emma byla tímto divadlem chvíli upoutána. "Považovala bych takové zjevy za čary," pra- vila, "kdyby mne byl o tom ubo- ster?" odvětil Michal Lambourne, neboť on to byl, který její objel- pruce opětoval, "ne právě Lei- cester, má liblezná a něžně milující kněžna, avšak také muž jako on."

se rozlehající jejím neštěstí se po- smívaly. "Tyto zvuky jsou moje — moje, protože od něho přicházejí!" pra- vila; "nemohu ale říci: třeba! — tato hluká huha mi nepřiléhá a v něm nepomůže, neboť hlas nejšťárnějšího sedáka měl by více moce, huha tu smutiti, než roz- kas on, který jest vůlčetkou toho všeho!"

Poznenáhla se slavnostní zvuky strážely, a hraběnka vztábla se od okna, a nůžek byla jim naslou- čala. Nastala noc; mžle však vyřf- leli doati světla do pokoje nešťas- tné Emmy, jež jako se vše die po- tlehy pokrývali. Doufala, že Lei- cester přijde do komnaty její, jak- nule v slásku vše na odpočinek se odložilo; avšak napadlo jí také s hrázou, že by mohl též nastatit ještě někdo jiný příjiti. Co byl Trossilian bez přehádky, se bylo na slásk uzavřeno, vstoupil, ne- spolehala více na kile; zdálo se jí vyhoděti, postaviti stělu před dveře, aby jí alesopoh hřmot opozoril, kdyby se někdo v vstup po- koušel.

Utínilsi toto nutně spjatně, uvrhla se nešťastná hraběnka na lážko. Oblásk se trapnou du- sností slyšela bžti vše než jednu hodinu po půlnoci, až konečně mysl slásko, záruktem, strachem, ano i nejistotou utřádn přifodě podlehla a hraběnka pevně usnula. Ano spala! I divoch us- ná v okamžicích nejhorších muk, ja trápením záplna přemoten.

Hraběnka spala několik hodin, a zdálo se jí, že jest ve starém do- mu Cumnorškém a že naslouchá jemnému hvizdání, jímž lord Lei- cester své tajemně návštěvy ozna- moval. Nyní však slyšela místo hvizdání zvláštní zvuk lesního ro- hu, jímž otec pád jelena oznamo- vával. Bžela ve snu k oknu, jež se do dvora otvíralo, a spatřila zástěp mužů v smutečném oděvu. Starý pastor připravoval se zrovna k pohřební řeči. Mumlazen, oděn v starodávny šat, vypadal jako staroveký herold, drže štít v ruce, na němž jako obyčejně všel- kých odznaků vykresleny byly, ko- ré ale dobře rozpoznati nemohla; viděla jen, že se nad nimi hraběcí koruna skvěla. Stařece pozíraje na ni vpadřina očima pravil s dě- sným smíchem: "Emmo! jest to dobře rozděleno?"

A právě když promluvil, za- vzněly lesní rohy poznovu zná- mým, smutným hlasem, jako po- hřební zvuky — a v tom se zbu- díla.

Hraběnka procitnuvši slyšela skutečně lesní roh zníti, neb lépe řečeno celý sbor lovčích trubek, ale nebyl to onen trubčivý zvuk, který nyní zazníval, nýbrž veselé ranní písně, jež veškeré obyvatel- stvo hradu Kenilworthu zbuditi měly, oznamující mu že má den velkou honbu na jeleny v blíz- kých lesích započíti.

Emma vyskočila z lážka, na- slouchala zvukům, viděla první sluneční paprsky letního rána skrze mžle okna do světnice vni- katí a vzpomněla si, žežostlivě se chvěje, na svůj žalostný stav. "Již na mne nemysl více," pra- vila si, "nechce ani ke mně přijiti! Královna jest jeho hostem; k čo- mu by se staralo to, jestli v někte- rém zákoutí hradu nějaké ubohé stvoření žpí a v zoufalství těněž zaniká."

Najednou bylo pozorovati, jako by někdo zlehka zkoušel dveře pootevřiti, což Emmu radosti a báni naplnilo. Spěchala, aby rychle odstrčila stělu, avšak pře- než otevřela zázna se opatrně: "Jsi ty to, můj miláčku?" "Ano, moje hraběnko," zněla odpověď téměř poleptno.

I otevřela dveře a s vřkřikem: "Leicester!" uvrhla se v náruč v plášt zahalené mužské postavě. "Nikoliv, nejsem právě Leice- ster!" odvětil Michal Lambourne, neboť on to byl, který její objel- pruce opětoval, "ne právě Lei- cester, má liblezná a něžně milující kněžna, avšak také muž jako on."

Hraběnka vytrhla se z objel- opilého chlapa silou a obratností, kterou snad nikdy jindy v sobě nepocítila, a uprchla do prostřed- pokoje, kde v zoufalé zmužlosti stála.

Když Lambourne vstupuje plášt odhodil, který mu dosud tvář za- kryval, poznala Emma límeč Var- neyova mrškové sluhu, nejspole- nější to osobnost, vyjímaje velitele jeho, kterou zde nalezena býti si přála. Jsouc posnd dobře zahale- na v cestovní oblék, doufala hra- běnka, že jí Lambourne, poněvadž jí v Cumnor-Placu zřídka kdy viděl, nepozná; ona ho však dobře poznala, protože jí Hana o jeho zbyřlosti vypravovala a často jí

ho, jduchho po dvoře, ukazovala. Byla by smut na své přečtení více spolehala, kdyby jí skutečně byla posněla, že je opilý; avšak i to by jí bývalo málo uspokojilo v nebezpečí, jež jí hrozilo od toho netvora a to v takové době a v ta- kových okolnostech.

Lambourne uzavřel za sebou hřmotně dveře a zalohť ruce po- křesoval, jako by se chtěl posmi- vati jejím zoufalým postavení: "Riže, ty krásko všech krásk — ty bušák věvodkyně všech tem- něch komů — nenaděješ se tolik, abys se skryla; ži chceš, abych měl dle radost? Trá obota dří- vější se mi lípe líbila, než nýdžiti tvé baryžky!" — vřekoval k ní — "než taková zpravená ne- rovní podlaha, jako tato; postřiv šlověk, který nemí jako kočijř na provaze tlačit, by na ul slámal vax."

"Zpěchy!" zvolala hraběnka, "nepřiléhá se mi, je-li ti život milý?" "Mně život milý? — zpěchy! — Co, jakže, dáno? Což vám postřiv Michal Lambourne není vhod? Byl jsem v Americe, dříve, kde žalo route, a přinej jsem mno- ství toho kovu a sehom."

"Přiléhá," pravila hraběnka v největším utěsněti nad rozhod- nou a drasou dotřívostí vřekovou, "oproti mne, prostím vás!" "To hodlám utřiti, krásné di- tko, jen až se pobavíme — avšak dříve nikoli."

Chopil jí za ruku, našel ona, nemohouc se mu ubrániti, počala pronikavě křičeti. "Kde si jak chceš," pravil pevně jí drže; "slyšel jsem vichřici na moři skubeti, a z leského skřeku želám si právě tolik, jako z kočičho mloukání. — Ať mě dvas — neslyšel-li jsem lich při do- fánví některé povnosti na sta mloukati."

Avšak hraběnkou křik přivola- l přece neočekávanou pomoc. Vav- nice Staples, slyše vřkřiky v po- kojí svém dole, přikvapil ještě v čase, aby hraběnka zachráněna by- la před prozračením, ano snad i před horším, násilím; Vavnice byl také hojným příjilem pod- napřil, ale na křestí mělo jiný účinek.

"U všech čertů! jaký je to zde ve věm lomož?" zvolal. "Jakže? muž a žena jedné světnici pospu- lu? Tot jest proti domá-ím řá- du! Avšak při klíčích svatého Petra, chei mti počestný pořá- dek ve svém oboru!" "Hleď, abys přišel odtud, opily chlape," pravil Michal Lambour- ne; "což nevidíš, že chceme býti samotni?"

"Dobrý pane! drabý pane!" obřátila se hraběnka k žalářníko- vi, "osvoboďte mě od toho žlově- ka — pro boha živeho vás za to prosím!" "Umí pěkně prositi," prohlodil žalářník, "zastanu se jí. Miluji své zajaté a měl jsem tady již hezké vězně pod svým klíčen, hezčí než tam v Newgate neb Compteru mívají. Jest jednou z mých otevek, a protož jí nesmi- nikoli ublížiti, pravím; nech jí tedy na pokojí, sic ti hlavu svaz- kem klíčů roztrfístím."

"Dříve nadělám z tebe krevný pudding," rozvztekl se Lambour- ne, a drže vpravo rukou hraběnku pevně za ramě, chápal se levou dýky. Vavnice zachytil však ruku Michalovu dříve než dýka nasti- mohla, a mezi tím co spolu zápasil, sebrala hraběnka své poslední síly a sprostila se rázem ruky Michal- ovy, vyklouznuvši z rukavice. Mžiknutím spěchala z pokojika a po schodech dolů, zanechouc je- ště, jak se oba zápasníci na zem svalili, což jí ještě více polekalo. Zevní dveře nebránily jejím útěku, ježto po přilehodu Lam- bournově otevřeny zůstaly. Bžela do parku, kde myslela, že ne- bude pronásledována, a který se jí nejlepši skryš býti zdál. Vav- nice a Lambourne vřičeli se za- tím v zápasu po podlaze, pevně se držíce. Žádný z nich nemohl na křestí dýku nasti; Vavnice ale tloukl Lambourna klíčů do ob- lížeje, začel jej tento potádně škř- tít, tak že mu již krev řáty a no- sem řinouti se počala. Konečně vstoupil hřmotem a rykem jejích příkřáků jeden z domácích služ-eb- níctva do pokojika a jen s vel- kým namáháním se mu podařilo je od sebe odtrhnouti.

(Pokračování.) Slabě ženské. Unavenost, umdlenost, pro které sotva na nohou se udržite, stále uví- řá- ní, které sřímá tělu právnosti, zapu- zuje květi v tváře, to zněti obřevněd životní slásti; křesť řin vše srážlivě i nepodřivně; mžle leže býti odstra- no užíváním toho odřivobného líku. Hop Bitters. Nepravdivostem a pře- křivě v těle libost býf uševno a přitřina obřevněd bolesti trvale odstrá- na. Uposlechnete toho?

WESTERN HORSE & CATTLE INSURANCE COMPANY. (Základní, koně a dobytčej pojistitelní společnost.) OMAHA, - - - NEBRASKA. Kapital \$100,000.00.

JOHN H. F. LEHMANN & CO. New Yorský střížní obchod, na Farnham ulici.

Jsou nyní pohotově okázali občanstvu Nesmírnou zásobu podzimního a zimního zboží.

střížného, modního, flanelu, plásto, ozdobného, příkrývek, pokrývek, sáto, Látek na šaty

a vůbec všeho co v krámě první třídy obyčejně se nalezá. Nejnížší ceny a jedna cena pro všechny. Český prodávč, p. J. Nýkora, obchodní ochotně všechny rodáky. Zve mo aktivě všechny aby nás navštívili.

DEWEY & STONE.

Nejstarší a největší závod truhlářský v Nebrasce. Farnham ulice, mezi 11 a 12. - - - OMAHA

Nejlevnější lze koupiti. HOTOVÝ ŽÁSTVO V PRAVNE ZBOŽÍ PRO PÁNY, KOŽENE KUPRY, TAŠKY ATD

MORRIS ELGUTTER

roh 10 a Farnham St. - OMAHA, NEB. 12.) Český od vač Josef Němec.

A. POKORNÝ.

Roh 13t6 a JONES ULICE, OMAHA, NEB. Český řezník. Prodává masa všeho druhu vždy tak levně jak kdekoli v městě.

Přestěhování.

Teď je čas kupovati dobré, spolehlivé a laciné Boty, střevíce a slippersy.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Mušské kalhoty, boty, střevíce, slippersy, etc.

Od této doby až do odstěhování do našeho Nového Storu, který bude naproti Boydovu oper- nímu domu, budeme zboží prodávati za ceny výše uvedené.

Za každé pár se ručí. Největší zásoba, nejlepší zboží, nejlevnější ceny. HENRY DOHLE & CO. Čelný obchod obuvní, 1307 Farnham ul. Omaha, Neb.

Metzův pivovár,

OMAHA, NEBRASKA. Vyrábí vřivěšený a po celém západě za nejlepší uznány "Metzův Ležák". Objednávkám v městě a na venkov věnuje se veškeré pozorování.

FOSTER & GRAY.

PRKNÝ, UHLÍM A DŘÍVIM na břehu řeky mezi Farnham a Douglas ul. OMAHA, - - - NEBRASKA.

E. MORONY.

Obchod komisionářský s plodinami všeho druhu. Za másto a vejce platí nejvyšší ceny. 309 So. 13th St. OMAHA, NEB. Odporučení: State Bank; Whitney, Clark & Co.; Steele, Johnson & Co.; Tootle Maul & Co. [49 1r]